

Soạn Văn Bài Ca Phong Cảnh Hương Sơn (Chu Mạnh Trinh)

Bố cục

- Đoạn 1 (4 câu thơ đầu): khái quát chung về phong cảnh Hương Sơn

- Đoạn 2 (10 câu tiếp): vẻ đẹp cảnh Hương Sơn

- Đoạn 3 (còn lại): cảm xúc của nhà thơ về Hương Sơn

Câu 1 (Trang 51 sgk ngữ văn 11 tập 1)

- Tác giả có cái nhìn bao quát về cảnh vật khi Chu Mạnh Trinh đến chùa Hương, thể hiện qua câu “Bầu trời cảnh But”

+ Không gian của núi non, sông nước, mây trời

+ Cái thú của việc tới Hương Sơn là sự ao ước của nhiều nhà thơ trong đó có tác giả

+ Cảnh vật thiên nhiên cũng là cảnh tôn giáo

+ Lòng ngưỡng mộ với cảnh Phật là cảm nhận tinh tế của một nhà thơ

+ Giọng thơ khoan thai, nhẹ nhàng như ru, như mời mọc

+ Tâm hồn thi sĩ như bâng khuâng, lảng bãng trong tĩnh tại của tâm linh mà vẫn tinh táo lạ thường

⇒ Sự hòa quyện giữa vẻ đẹp thiên nhiên, cảm hứng tôn giáo với tinh thần yêu nước của quê hương, đất nước qua đó thể hiện sự tài hoa của tác giả

Câu 2 (trang 51 sgk ngữ văn 11 tập 1)

Nhà thơ cảm giác của khách vãn cảnh Hương Sơn khi tiếng chuông chùa:

+ Du khách từ cái thế giới đầy biến động ngoài kia dường như giác ngộ

+ Con người đi vào cảnh thanh thót với tiếng chày kinh

+ Tất cả dường như rũ bỏ những muộn phiền trần gian để hòa với không khí linh thiêng chốn Phật đường

+ Sinh khí Hương Sơn vô hình hiện hữu trong tất cả sự vật

⇒ Tác giả nắm bắt được tinh thần, thần tình

Câu 3 (Trang 51 sgk ngữ văn 11 tập 1)

Cách miêu tả của nhà thơ làm cho cảnh vật trở nên có hồn, phảng phất không khí thần tiên, thoát khỏi những thứ phàm tục trồn hồng trần:

+ Bức tranh Hương Sơn vẫn đẹp và trở nên thơ mộng vô cùng: cảnh Hương Sơn “nhác trông như gấm dệt”

+ Những câu thơ rất mực trong sáng, đó là sản phẩm thẩm mỹ cao độ

⇒ Tác giả yêu cảnh vật thiên nhiên cũng chính là cách thể hiện lòng yêu nước, yêu quê hương